

РЕШЕНИЕ

№ 411

гр. xxxxxxxxxxxx 22.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
като разгледа докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110203571 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на С. А. М., ЕГН *****, чрез адв. М. Б. от САК, против Наказателно постановление № НП – 8/07.02.2023 г., издадено от Министър на финансите на Република България, с което за административно нарушение по чл. 242 ал. 6 вр. ал. 2 НК на основание чл. 424 ал. 2 б. „г“ вр. чл. 242 ал. 6 вр. ал. 2 НК на жалбоподателя С. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200, 00 /двеста/ лева. С обжалваното наказателно постановление на основание чл. 242 ал. 7 вр. чл. 53 ал. 2 б. „а“ НК в полза на държавата са отнети веществените доказателства по делото – остатъкът от 20 броя блистери желирани форми/таблетки, задържани с разписка № 0218263/22.02.2022 г. на Агенция „Митници“ – xxxxxxxxxxxx като е постановено на основание чл. 112 ал. 2 НПК вр. чл. 95 ал. 3 ЗКНВП същите да бъдат унищожени след влизане в сила на наказателното постановление.

С жалбата се прави искане за отмяна на обжалваното наказателно постановление. Оспорва се приетата в наказателното постановление фактическа обстановка и се навеждат доводи, че въззивникът не е осъществил административното нарушение, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

В съдебно заседание жалбоподателят С. М., редовно призован, не се

явява. Представлява се от упълномощен процесуален представител – адв. М. Б. от САК, който пледира за отмяна на наказателното постановление по съображения, че доверителят му не е извършил административното нарушение, за което е наказан. Излага доводи, че жалбоподателят след консултация с БАБХ е бил уведомен, че следва да предостави мостри от въпросните продукти, за да бъдат регистрирани за търговия в страната, както и че е разполагал с необходимите документи за преноса им през границата на страната.

Подробни съображения за незаконосъобразност на наказателното постановление адв. Б. излага в писмени бележки, в които отново навежда аргументи, че доверителят му не е осъществил административното нарушение, за което е наказан. Сочи, че за иззетите 20 блистера са предоставени съответните придружаващи документи; че процентът на тетрахидроканабинол (ТНС), в иззетите обекти е под 0, 2 %, което не ги квалифицира като наркотично вещество предвид ниското съдържание на ТНС. Излагат се и доводи, че жалбоподателят С. М. законно се занимава с производство и търговия на продукти със съдържание на психотропния канабиноид тетрахидроканабинол под установения от закона праг от 0, 2 %.

Наказващият орган – Министър на финансите на Република България, редовно призован, се представлява от юрк. Десислава Д. с пълномощно по делото. В съдебните прения юрк. Д. пледира обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено. Навежда, че в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Изтъква, че от приобщените писмени доказателства се установява, че за вноса на процесните 20 блистера таблетки въззивникът не е разполагал с каквито и да било придружителни документи. Счита, че не е доказано твърдението на жалбоподателя, че преди вноса на същите е отправил запитване до БАБХ, като сочи, че представените от БАБХ документи са с дата, следваща датата на пренасяне на таблетките.

Юрк. Д. Д. излага подробни съображения за неоснователност на жалбата в писмено становище, в което сочи, че от събраните доказателства се установява с категоричност, че въззивникът е нарушил разрешителния режим за пренасяне на наркотични вещества през границата на страната. Навежда, че от събраните доказателства се установява, че жалбоподателят е получил пратка, съдържаща процесните 20 блистера бонбони, за които не е имал надлежен придружаващ документ от изпращача относно съдържанието им, нито разрешително, издадено от министъра на здравеопазването или упълномощено от него длъжностно лице. Оценява като голословни доводите на въззивника, че 20 –те блистера са му били изпратени, за да бъдат изследвани от БАБХ, за да може да започне вносът и продажбата им в страната. Счита за неотнормено към предмета на производството представеното писмо от БАБХ рег. № КХ – 637/13.06.2022 г. Навежда доводи и че жалбоподателят е извършил нарушението от субективна страна, тъй като

е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си по причина, че като лице, притежаващо разрешително за отглеждане на влакнодайни сортове коноп, е бил запознат с реда за внасяне на стоки, съдържащи вещества и препарати от списък по чл. 3 ал. 2 т. 1 ЗКНВП. Излагат се доводи, че наказващият орган не е допуснал нарушение на материалния закон, като не е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. В тази връзка сочи, че не са налице предпоставките по § 1 ал. 1 т. 4 ДР на ЗАНН. В допълнение изтъква, че с постановлението за прекратяване на наказателното производство е извършена преценката, че се касае за маловажен случай на деяние по чл. 242 ал. 2 НК и повторната преценка на деянието като маловажен случай и от наказващия орган би било в противоречие с действителната воля на законодателя. В допълнение сочи и че в случаите когато прокурорът прекрати наказателното производство и изпрати материалите на наказващия орган поради маловажност на деянието по чл. 242 ал. 2 НК, за последния съществува правомощието да извърши преценка по отношение размера на административното наказание, а не повторно на основание чл. 28 ЗАНН да квалифицира случая като маловажен и да не налага наказание. Изтъква, че административното наказание е правилно определено като са съобразени всички обстоятелства, които характеризират деянието и дееца.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство, е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, и срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 58д т. 1 ЗАНН. От наказващия орган не бяха представени доказателства за датата на връчване на обжалваното наказателно постановление на жалбоподателя, поради което жалбата следва да се счете за подадена в преклузивния срок по чл. 59 ал. 2 ЗАНН и като срочно подадена, да бъде приета за допустима и да бъде разгледана по същество.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят С. А. М. е управител и едноличен собственик на капитала на „xxxxxxxx“ ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxxxx, със седалище и адрес на управление гр. Т., ул. „xxxxxxxx“ № 37. Жалбоподателят М. е управител и едноличен собственик на капитала и на дружеството „xxxxxxxxxx“ ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxxxx, със същото седалище и адрес на управление. По отношение на дружеството „xxxxxxxxxx“ ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxxxx, било издадено Разрешение от Министъра на земеделието, храните и горите № Р – 309-559/08.06.2021 г. да отглежда на открити и закрити площи растения от

рода на конопа (канабис) за влакно, семена за фураж и храна и семена за посев със съдържание под 0, 2 тегловни процента на тетраhydroканабинол, определено в листната маса, цветните и плодните връхчета на влакнодайни сортове, вписани в Общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове на Европейския съюз, като спазва действащата нормативна уредба. Разрешението било със срок на валидност 3 години от издаването му.

На 22.02.2022 г. в 10:00 часа била извършена митническа проверка в склад на куриерска фирма „xxxxxxxxxxxxxx“ ЕООД в гр. xxxxxxxxxx Била извършена проверка на пратка с товарителница № 020-20954592 с посочен изпращач „xxxxxxxxxxxxxx“ и получател „xxxxxxxxxx“ ЕООД. Пратката представлявала един брой кафяв кашон със залепена на него товарителница. Пратката по транспортни документи била обявена с тегло 7, 00 кг и обявено съдържание CBD CANNABIDIOL 7 броя и HEMP OIL BLISTER PACKS 20 броя по фактура № 7004/02/08/2022 г., където било посочено и че блистерите са само мостри и не са предназначени за продажба. При отваряне на пратката вътре били установени 8 броя бели пластмасови бутилки, съдържащи бяло прахообразно вещество със специфичен мирис, и 20 броя бели блистери, всеки от които съдържащ 10 броя желирани зелени форми, наподобяващи таблетки, без надписи от едната страна, а от другата с щампован надпис върху всяко легло за таблетка „! THC“. Проверката била извършена от свидетелите Г. Б. – държавен инспектор в ТД „Митница“ xxxxxxxxx А. С., на длъжност главен инспектор с месторабота в ТД „Митница“ xxxxxxxxx Тъй като свидетелите се усъмнили в съдържанието на пратката от същата била иззета представителна проба около 20 грама бяло прахообразно вещество, разпределено в осем броя полиетиленови пликчета с шлиц, и 1 брой блистер, които били предадени за изследване в Централна митническа лаборатория. За резултатите от проверката бил съставен протокол за извършена митническа проверка № 22BG5800H007570/22.02.2022 г. С разписка № 0218263/22.02.2022 г. пратка с товарителница № 020-20954592 била задържана от митническите служители.

Изготвена била митническа лабораторна експертиза № 06_22.02.2022/04.04.2022 г., съгласно която в предоставените за изследвани проби от бяло прахообразно вещество със специфичен мирис не били установени наркотични вещества по смисъла на ЗКНВП и Наредбата за реда за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични.

Обектите не съдържали прекурсори, материали за производство на наркотични вещества или химични аналози, същите имали сходен външен вид и качествен състав и представляват канабидиол (CBD). Проведеното изследване показало, че представеният за изследване обект – 10 броя желирани зелени форми, наподобяващи таблетки, поставени в бял блистер без надписи от едната страна, а от другата с шампован надпис върху всяко легло за таблетка „! THC“, представлява желирана маса, в която било установено наличие на канабидиол (CBD), канабицитран и тетрахидроканабинол.

Предвид резултатите от митническата лабораторна експертиза и тъй като жалбоподателят С. М. не представил разрешително по чл. 46 и чл. 47 ЗКНВП, била уведомена Софийска Градска Прокуратура за вземане на отношение по компетентност, за което жалбоподателят М. бил уведомен с писмо от директора на ТД „Митница xxxxxxxxxx рег. № 32 -153662/12.05.2022 г.

С постановление на прокурор при СГП от 10.05.2022 г. било образувано ДП № 33/2022 г. по описа на отдел „МРР“, ТД „Митница“ xxxxxxxxxx пр. пр. № 8879/2022 г. по описа на СГП за престъпление по чл. 242 ал. 2 НК – затова, че на 22.02.2022 г. в гр. xxxxxxxxxx без надлежно разрешително чрез куриерска пратка с номер на товарителница № 020-20954592, пристигнала от САЩ, е пренесено през границата на страната високорисково наркотично вещество – 20 блистера желирани таблетки, съдържащи тетрахидроканабинол.

С постановление от 17.10.2022 г. /деловодно изведено на 18.10.2022 г./ на прокурор при СГП било прекратено наказателното производство по ДП № 33/2022 г. по описа на отдел „МРР“, ТД „Митница“ xxxxxxxxxx пр. пр. № 8879/2022 г. по описа на СГП по съображения, че се касае за маловажен случай на митническа контрабанда по см. на чл. 242 ал. 6 НК, който не представлява престъпление, а административно нарушение. С постановлението от 17.10.2022 г. /деловодно изведено на 18.10.2022 г./ материалите по прекратеното наказателно производство били изпратени на министъра на финансите за преценка за налагане на административно наказание по реда на чл. 424 ал. 2 б. „г“ НК.

Съгласно заключението на физико – химична експертиза № 06_26.05.2022/02.09.2022 г. представеният за изследване обект – 6 броя

желирани зелени форми, наподобяващи таблетки, поставени в бял блистер без надписи от едната страна, а от другата с щампован надпис върху всяко легло за таблетка „! THC“, съдържа основен компонент – канабидиол (CBD), активен наркотичен компонент – тетрахидроканабинол и други вещества от групата на канабиноидите. Процентното съдържание на активния наркотичен компонент в представения за изследване обект е 0, 19 %. Средната нетна маса на 1 брой желирана форма е 2, 1 грама.

На 07.02.2023 г. Р. xxxxxxxxxxxx – министър на финансите на Република България издавала обжалваното Наказателно постановление № НП – 8/07.02.2023 г., с което за административно нарушение по чл. 242 ал. 6 вр. ал. 2 НК на основание чл. 424 ал. 2 б. „г“ вр. чл. 242 ал. 6 вр. ал. 2 НК наложила на жалбоподателя С. М. административно наказание „глоба“ в размер на 200, 00 /двеста/ лева. С обжалваното наказателно постановление на основание чл. 242 ал. 7 вр. чл. 53 ал. 2 б. „а“ НК в полза на държавата били отнети веществените доказателства по делото – остатъкът от 20 броя блистери желирани форми/таблетки с общо нето тегло 490 грама, задържани с разписка № 0218263/22.02.2022 г. на Агенция „Митници“ – xxxxxxxxxxxx на основание чл. 112 ал. 2 НПК вр. чл. 95 ал. 3 ЗКНВП било постановено унищожаването им след влизане в сила на наказателното постановление.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетелите Г. Б., А. С., Л. Б.а; писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК: наказателно постановление № НП – 8/07.02.2023 г., издадено от министъра на финансите, писмо от министъра на финансите изх. № 11-02-305/22.11.2022 г. до жалбоподателя С. М., постановление от 17.10.2022 г. /деловодно изведено на 18.10.2022 г./ на прокурор при СГП за прекратяване на наказателното производство по ДП № 33/2022 г. по описа на отдел „МРР“, ТД „Митница“ xxxxxxxxxxxx пр. пр. № 8879/2022 г. по описа на СГП, известия за доставяне, постановление от 10.05.2022 г. за образуване на досъдебно производство, протокол за извършена митническа проверка № 22BG5800H007570/22.02.2022 г., разписка № 0218263/22.02.2022 г., товарителница № 020-20954592, ведно с превод на български език, инвойс фактура № 7004/02/08/2022 г. ведно с превод на български език, декларация за допускане за свободно обращение и специален режим – употреба за специфични цели – декларация за специфична употреба, справка от ТРРЮЛНЦ по партидата на „xxxxxxxxxx“ ЕООД, митническа лабораторна експертиза № 06_22.02.2022/04.04.2022 г., писмо от директор на ТД „Митница xxxxxxxxxxxx до жалбоподателя С. М. рег. № 32 -153662/12.05.2022 г.,

писмо от БАБХ рег. № КХ – 637/13.06.2022 г., разрешение от Министъра на земеделието, храните и горите № Р – 309-559/08.06.2021 г., документ за посевни качества № 1/29.12.2021 г., резултати от проведеното сортоизпитване за биологични и стопански качества на коноп през 2021 стопанска година на Изпълнителна агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол, хранителни факти и списък на съставките на xxxxxxxxxx Гъмис, сертификат за анализ на xxxxxxxxxx – Гъмис Конопено масло, сертификат за анализ CBD прах, информационен лист за безопасност на продукт с търговско наименование „канабидиол“, писмо от директор на дирекция „Централна митническа лаборатория“ рег. № 32 - 511719/11.08.2023 г., сертификат за акредитация БЦА рег. № 276 ЛИ от 28.11.2022 г., валиден до 28.11.2026 г., издаден от Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“, заповед № А 674/28.11.2022 г. на изпълнителния директор на ИА „Българска служба за акредитация“; способите за събиране и проверка на доказателствата - заключението на физико – химична експертиза № 06_26.05.2022/02.09.2022 г..

Съдът кредитира показанията на свидетелите Б. и С., които оцени като еднопосочни, последователни, непротиворечиви и съответни на писмените доказателства. Макар двамата свидетели да нямат съхранен детайлен спомен за процесните събития, и двамата заявяват спомен, че са извършили проверка на пратка, чието съдържание ги е усъмнило, взели са проби и са ги предали за изследване в Централна митническа лаборатория. Показанията им изцяло кореспондират на писмените доказателства и в частност на протокола за извършената митническа проверка № 22BG5800H007570/22.02.2022 г. Съдът цени с доверие показанията на свидетелката Л. Б.а в онези техни части, в които тя дава сведения за факти и обстоятелства, които е възприела - относно дейността, извършвана от жалбоподателя, и относно това дали въззивникът М. е провеждал разговори с нея във връзка с вноса в страната на 20 - те блистера с бонбони. В тази част показанията ѝ кореспондират на писмените доказателства и не се разколебават от други доказателства и доказателствени средства. Съдът обаче не цени онези части от показанията на свидетелката Б.а, в които тя дава оценки, коментира събраните по делото доказателства и прави правни изводи, тъй като съгласно чл. 117 НПК със свидетелски показания се установят факти, които свидетелят е възприел и които допринасят за разкриване на обективната истина. В този смисъл нямат характер на свидетелски показания оценките, обобщенията и изводите, направени от свидетел при разпита му.

Съдът кредитира и писмените доказателства, които оцени като еднопосочни, последователни и кореспондиращи на свидетелските показания. От доказателствената съвкупност, на която основа изводите си по фактите, съдът изключи част от представените от жалбоподателя писмени доказателства, а именно - документ за посевни качества № 1/29.12.2021 г. и резултати от проведено сортоизпитване за биологични и стопански качества на коноп през 2021 стопанска година, тъй като нямат връзка с предмета на

делото.

Съдът кредитира представените с жалбата сертификат за анализ и здравен сертификат, издадени от xxxxxxxxxxxx, дружество с ограничена отговорност със седалище Лас Вегас, Невада, САЩ, тъй като същите се отнасят до процесните обекти - 20 броя блистери, съдържащи по 10 броя желирани таблетки всеки "Gummies Hemp Oil", но намери, че същите не са били представени като придружаващи пратката документи при вноса ѝ в страната, тъй като се представят едва с въззивната жалба, а не се откриват сред документите, придружаващи пратката, приложени като писмени доказателства в материалите по досъдебното производство.

Съдът кредитира и заключението на физико - химичната експертиза, което оцени като компетентно, обективно изготвено и даващо обоснован отговор на въпросите, които са му поставени, както и от вещо лице със специални знания в областта на химията.

Предвид горното съдът намери, че тълкувани в своята взаимовръзка събраните в съдебното следствие доказателства и доказателствени средства установяват по категоричен начин възприетата по-горе фактическа обстановка, която по същество не се и оспорва от жалбоподателя, който атакува правните изводи на наказващия орган.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Административнонаказателното производство е образувано на основание чл. 36 ал. 2 ЗАНН - без съставяне на АУАН и след като образуваното наказателно производство е било прекратено от прокурора и делото е изпратено на наказващия орган.

Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган - съгласно разпоредбата на чл. 424 ал. 2 б. "г" НК за административните нарушения по чл. 242 ал. 6 НК наказателните постановления се издават от министъра на финансите.

Атакуваното наказателно постановление има и съдържанието по чл. 57 ал.1 ЗАНН, като в него са посочи всички елементи от състава на нарушението, времето и мястото, където е извършено, обстоятелствата по извършването му и нарушената разпоредба. Наказващият орган е изпълнил и задължението си по чл. 57 ал. 1 т. 8 ЗАНН, като е посочил и смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, взети предвид при определяне вида и размера на наказанието. Съдът намери, че в наказателното

постановление неправилно е определена стойността на наркотичното вещество, която изчислена съгласно Приложение № 2 "Цени на наркотичните вещества, пласирани на улицата, за нуждите на съдопроизводството" към член единствен от Постановление № 23/19.01.1998 г. на Министерски съвет за определяне стойността на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството в редакция към датата на нарушението, е 4, 79 лева (420 грама - общо тегло на желираните таблетки x 0, 19 % - съдържание на активния наркотично действащ компонент x 6, 00 лева - цена за 1 грам марихуана). Техническата грешка в изчисленията на наказващия орган обаче не представлява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като стойността не е елемент от състава на нарушението. Предвид горното съдът намери, че липсват допуснати съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяна на наказателното постановление на това основание.

Съдът намери и че от събраните доказателства се установява, че жалбоподателят С. М. е осъществил от обективна и субективна страна състава на административното нарушение по чл. 242 ал. 6 вр. ал. 2 НК и правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Съгласно чл. 46 ал. 1 ЗКНВП внос и износ на наркотични вещества могат да извършват само лица, получили лицензия по реда на чл. 32, ал. 1 и чл. 35, ал. 1 от същия закон. Разпоредбата на чл. 47 ЗКНВП предвижда, че вносът и износът на наркотични вещества по списъците по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3 за всяка пратка се извършват с разрешително, издадено от министъра на здравеопазването или от упълномощено от него длъжностно лице от специализираната администрация при Министерството на здравеопазването при условия и по ред, определени с наредба на министъра на здравеопазването - Наредба № 7 от 26.01.2001 г. за условията и реда за издаване на разрешителни за внос и износ на наркотични вещества (Наредба № 7 от 26.02.2001 г.). В разпоредбата на чл. 47 ЗКНВП е предвидено също така, че разрешителното се изготвя по образец, одобрен от Комисията по наркотиците към Икономическия и социален съвет при ООН, то е лично и не може да се преотстъпва и има действие три месеца, считано от издаването му. Съгласно чл. 2 ал. 2 от Наредба № 7 от 26.01.2001 г. за внос и/или износ на наркотични вещества не се изисква лицензия по реда на чл. 32 и ал. 35 от ЗКНВП, в случаите по чл. 73 ал. 1 ЗКНВП (за медицински, научни и лабораторни изследвания, за образователни цели, както и за поддържане

работното състояние на служебните кучета, разкриващи наркотични вещества); 2. за нуждите на разрешаването за употреба на лекарствен продукт; 3. при клинично изпитване; 4. при предоставяне на хуманитарна помощ. Видно и от текста на ЗКНВП, и от разпоредбите на Наредба № 7 от 26.01.2001 г., и в тези случаи е необходимо разрешително, издадено при условията и по реда на Раздел II от Наредба № 7 от 26.01.2001 г., като в случаите по чл. 2 ал. 2 от Наредба № 7 от 26.01.2001 г. е необходимо и представянето на допълнителни документи - чл. 4 от Наредба № 7 от 26.01.2001 г.

В настоящия случай не се доказва жалбоподателят да е имал лицензия по чл. 32 ал. 1 и чл. 35 ал. 1 от ЗКНВП. Доказа се /противното не се твърди и от жалбоподателя/, че въззивникът С. М. не е имал издадено по реда на чл. 47 ЗКНВП разрешително за внос на пратка с товарителница № 020-20954592 по отношение на съдържащите се в нея 20 блистера с по десет желирани таблетки HEMP OIL GUMMIES.

Първото възражение на жалбоподателя касае това, че коментираните бонбони не съдържат наркотично вещество, предвид ниското съдържание на активния наркотичен компонент тетрахидроканабинол, което е под 0, 2 % и респективно - за техния внос през границите на страната не е било необходимо жалбоподателят да разполага с разрешително по чл. 47 ЗКНВП.

Съгласно заключението на физико - химична експертиза № 06_26.05.2022/02.09.2022 г. процентното съдържание на активния наркотичен компонент тетрахидроканабинол в процесните желирани форми/таблетки е 0, 19 %. Няма спор, че тетрахидроканабинолът попада в Списък I "Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина" съгласно чл. 3 т. 1 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични". И ЗКНВП, и Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, не поставят изискване процентът на активния наркотично действащ компонент тетрахидроканабинол да надвишава 0, 2 %, за да бъде класифицирано веществото е наркотично. Ето защо съдът прие за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че в случая разрешителният режим по ЗКНВП не следва да се прилага.

В разпоредбата на чл. 29 ал. 1 ЗКНВП е предвидено, че се разрешава единствено отглеждането на растения от рода на конопа (канабис), предназначени за влакно, семена за фураж и храна и семена за посев, със съдържание под 0,2 тегловни процента на тетрахидроканабинол, определено в листната маса, цветните и плодните връхчета, но и за отглеждането на растенията от посочения вид е предвиден разрешителен режим - необходимо е издадено разрешение от министъра на земеделието и храните, което се издава по реда и при условията на Наредба № 1 от 12.03.2018 г. за условията и реда за издаване на разрешение за отглеждане на растения от рода на конопа (канабис), предназначени за влакно, семена за фураж и храна и семена за посев, със съдържание под 0,3 тегловни процента на тетрахидроканабинол, определено в листната маса, цветните и плодните връхчета, за търговия и контрол. В случая от писмените доказателства се установява, че по отношение на жалбоподателя е било издадено Разрешение от Министъра на земеделието, храните и горите № Р – 309-559/08.06.2021 г. да отглежда на открити и закрити площи растения от рода на конопа (канабис) за влакно, семена за фураж и храна и семена за посев със съдържание под 0, 2 тегловни процента на тетрахидроканабинол, определено в листната маса, цветните и плодните връхчета на влакнодайни сортове, вписани в Общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове на Европейския съюз, като спазва действащата нормативна уредба. Разрешението било със срок на валидност 3 години от издаването му. Така издаденото разрешение обаче се отнася единствено до отглеждане на растения от рода на конопа и то предназначени за влакно, семена за фураж и храна и семена за посев и то когато съдържанието на тетрахидроканабинол в листната маса, цветните и плодните връхчета е под 0, 2 % (т.нар. индустриален коноп). Издаденото разрешение не се отнася до вноса в страната на продукти, в които се установява наличие на тетрахидроканабинол, макар и под 0, 2 %, и не създава отклонения от режима, предвиден в ЗКНВП. Ниското съдържание на активния наркотичен компонент не води до извод, че продуктите могат свободно да бъдат внасяни през границата на страната, без да бъде спазен разрешителния режим, предвиден в ЗКНВП.

Възраженията на жалбоподателя, че мострите са внесени в страната, за да им бъде извършено изпитване с оглед преценка за допускането им до

пазара, за което въззивникът бил провел разговори със служители на БАБХ, са неотнорми и освен това останали недоказани. В съдебното следствие не бяха представени никакви писмени доказателства за водената кореспонденция със служители на БАБХ, не се сочи с кой служител е разговарял жалбоподателят, като и разпитаната по искане на въззивника свидетелка Л. Х. заявява в своите показания, че жалбоподателят не е разговарял с нея по повод вноса на бонбоните в страната. Представеното писмо изх. № КХ - 637/13.06.2022 г. от заместник - изпълнителния директор на БАБХ, на първо място е с дата, следваща датата на вноса, а на следващо място и видно от съдържанието му, същото не касае вноса на конкретната стока, а извършваната от въззивника дейност по отглеждане на растения от вида на конопа. Най-сетне, дори и да се приеме за доказано, че преди 22.02.2022 г. жалбоподателят С. М. е водил разговори със служители в БАБХ за предстоящо изследване на мостри от желираните бонбони GUMMIES NEMP OIL, за вноса им на територията на страната той пак е следвало да разполага с разрешително по чл. 47 ал. 1 ЗКНВП.

Ето защо съдът намери, че от събраните в съдебното следствие доказателства се установява, че жалбоподателят С. М. е осъществил от обективна страна състава на административното нарушение по чл. 242 ал. 6 вр. ал. 2 НК. Деянието му формално осъществява признаците на престъплението по чл. 242 ал. 2 НК, която въздига в състав на престъпление пренасянето през границите на страната на наркотични вещества без надлежно разрешително. Същевременно обаче деянието представлява маловажен случай по см. на чл. 93 т. 9 ЗАНН поради ниското съдържание на активния наркотично действащ компонент, поради което и представлява административно нарушение по чл. 242 ал. 2 вр. ал. 6 НК. Именно жалбоподателят е осъществил нарушението, тъй като пратката е била предназначена за „xxxxxxxx“ ЕООД като купувач, чийто собственик и едноличен собственик на капитала е въззивникът М..

Жалбоподателят е осъществил административното нарушение и от субективна страна като е съзнавал противоправния характер на деянието си - че осъществява внос в страната на наркотични вещества без да притежава необходимото разрешително по чл. 47 ал. 1 ЗКНВП и пряко е целял вноса на мострите на територията на страната.

Съдът намира, че в случая не може да се приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Както вече беше посочено, вносът през границата на страната на наркотични вещества без надлежно разрешително, е престъпление, предвидено в чл. 242 ал. 2 НК, а разпоредбата на чл. 242 ал. 6 НК предвижда, че в маловажни случаи по чл. 242 ал. 2 НК наказанието е глоба до 1000, 00 лева, налагана по административен ред. Т.е. когато се касае за маловажен случай на деяние по чл. 242 ал. 2 НК, деянието не е престъпно, а осъществява единствено състав на административно нарушение, наказанието за което се налага по административен ред. Видно е, че за административните нарушения по чл. 242 ал. 6 НК не е предвидена възможност като предвидената в чл. 28 ЗАНН - деецът да не бъде наказан, а да му бъде отправено предупреждение, че ако в едногодишен срок извърши същото деяние, представляващо маловажно нарушение, за него ще му бъде наложено административно наказание. Разпоредбата на чл. 242 ал. 6 НК е специална и изключва общата уредба по чл. 28 ЗАНН. Ето защо наказващият орган, на когото материалите по делото са изпратени, тъй като се касае за маловажен случай на престъпление по чл. 242 ал. 2 НК, не разполага с възможността да приложи чл. 28 ЗАНН. Действително, в конкретния случай видно от постановлението за прекратяване на наказателното производство, материалите са изпратени на министъра на финансите като административнонаказващ орган "за преценка за налагане на административно наказание", но в обхвата на тази преценка се включва наказващият орган да прецени събрани ли са достатъчно доказателства за извършителя на деянието и при положителен отговор - какъв да бъде размерът на глобата. В случай, че наказващият орган формира извод, че са събрани достатъчно доказателства, че деянието е извършено виновно от конкретно лице, той не разполага с възможността да приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Противното би означавало въз основа на едни и същи обстоятелства деецът да получи двукратно благоприятно третиране, като веднъж се приеме, че деянието не съставлява престъпление, а административно нарушение, а след това и отново въз основа на същите обстоятелства, които обуславят по-ниска степен на обществена опасност на деянието - че не следва да бъде административно наказван, а единствено, че следва да му се отправи предупреждение.

Дори и да не бъде споделено горното виждане обаче и да се приеме, че наказващият орган би могъл да приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, то

съдът намира, че в случая отсъстват основанията за нейното приложение. Ниското съдържание на активния наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол е взето предвид и е послужило за извода, че в случая деянието не е престъпление, а административно нарушение. Ето защо същото обстоятелство не може да се преценява повторно като сочещо на по-ниска степен на обществена опасност на деянието вече като административно нарушение. Извън ниското процентно съдържание на тетрахидроканабинол и ниската стойност на предмета на нарушението не се установяват други обстоятелства, които да сочат на по-ниска степен на обществена опасност на нарушението в сравнение с други случаи от същия вид. Обстоятелството, че се касае за първо нарушение, не е достатъчно, за да се приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, тъй като законът не прогласява за маловажни всички първи административни нарушения, а изисква конкретна преценка на обществената опасност на всяко нарушение. В случая същата с категоричност не е по-ниска предвид на броя на обектите - касае се за 20 блистера с по десет таблетки или общо 200 желирани форми, които предвид на броя си могат да бъдат предоставени на различни лица и крият риск от увреждане на тяхното здраве. На следващо място в случая се касае и за високорисково наркотично вещество, макар разпоредбата на чл. 242 ал. 2 НК да криминализира пренасянето през границите на страната, както на високорискови наркотични вещества, така и на рискови такива.

Съгласно разпоредбата на чл. 242 ал. 6 НК за маловажни случаи по чл. 242 ал. 2 НК се налага наказание "глоба" в размер до 1000, 00 лева по административен ред. Съгласно чл. 47 ал. 1 НК глобата не може да бъде по-малка от сто лева. Наказващият орган правилно не се е позовал в обжалваното наказателно постановление на ниското процентно съдържание на активния наркотично действащ компонент - тетрахидроканабинол в желираните таблетки като смекчаващо отговорността обстоятелство, тъй като това обстоятелство е вече взето предвид при квалификацията на случая като маловажен. Законосъобразно като смекчаващи отговорността обстоятелства наказващият орган е ценил ниската стойност на веществото (макар и завишена в обжалваното наказателно постановление) и малкото му количество, както и ниската степен на обществена опасност на дееца, който е с чисто съдебно минало и няма данни да е бил санкциониран в предишни случаи за нарушения на чл. 242 ал. 6 НК. Като отегчаващо отговорността

обстоятелство следва да се преценява броя на желираните таблетки - общо 200, 00, както и обстоятелството, че се касае за високорисково наркотично вещество. Ето защо съдът намери, че наказващият орган правилно е отмерил наказанието "глоба" при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства в размер към минималния. Същевременно и като взе предвид коментираните отегчаващи отговорността обстоятелства, съдът намери, че правилно наказващият орган не е наложил глоба в минималния размер. Съдът намери и че изводът, че наказващият орган неправилно е изчислил стойността на обектите, като в наказателното постановление е посочил завишена такава, не налага редуциране на наказанието, именно защото се касае за 200 самостоятелни обекта при това високорисково наркотично вещество. Предвид горното съдът намира, че наложената глоба в размер на 200, 00 лева е адекватна на обществената опасност на деянието и на деeca и от естество да осигури постигане на целите по чл. 12 ЗАНН, като мотивира занапред жалбоподателя да спазва разрешителния режим по ЗКНПВП за внос на наркотични вещества, и същевременно въздейства предупредително по отношение на останалите членове на обществото.

Правилно на основание чл. 242 ал. 7 НК вр. чл. 20 ал. 2 ЗАНН наказващият орган е отнел в полза на държавата предмета на нарушението - остатъкът от 20 броя блистери желирани форми/таблетки, задържани с разписка № 0218263/22.02.2022 г. на Агенция „Митници“ – xxxxxxxxxx и е постановил на основание чл. 112 ал. 2 НПК вр. чл. 95 ЗКНВП същите да бъдат унищожени след влизане в сила на наказателното постановление.

Предвид всичко изложено съдът намери, че жалбата не е основателна и обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено.

При този изход на производството право на присъждане на разноски има наказващият орган, който обаче не претендира такива. Същевременно по делото се констатира направени разноски, заплатени от бюджета на съда, в размер на общо 496, 00 лева, от които - 396, 00 лева - за извършен превод на документи, и 100, 00 лева - възнаграждение на вещо лице, които жалбоподателят С. М. следва да заплати в полза на бюджета на съдебната власт и по сметка на Софийския районен съд съгласно ТР № 3/08.04.1985 г. по н.д. № 98/84 г. на ОСНК на ВКС, което не е загубило сила.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 т. 5 вр. ал. 9 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ИЗЦЯЛО Наказателно постановление № НП – 8/07.02.2023 г., издадено от Министър на финансите на Република България, с което за административно нарушение по чл. 242 ал. 6 вр. ал. 2 НК на основание чл. 424 ал. 2 б. „г“ вр. чл. 242 ал. 6 вр. ал. 2 НК на С. А. М., ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200, 00 /двеста/ лева и на основание чл. 242 ал. 7 вр. чл. 53 ал. 2 б. „а“ НК в полза на държавата са отнети веществените доказателства по делото – остатъкът от 20 броя блистери желирани форми/таблетки, задържани с разписка № 0218263/22.02.2022 г. на Агенция „Митници“ – xxxxxxxx като е постановено на основание чл. 112 ал. 2 НПК вр. чл. 95 ал. 3 ЗКНВП същите да бъдат унищожени след влизане в сила на наказателното постановление.

ОСЪЖДА на основание чл. 84 ЗАНН вр. чл. 189 ал. 3 НПК С. А. М., ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт и по сметка на Софийския районен съд сумата от 496, 00 /четиристотин деветдесет и шест/ лева - разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – xxxxxxxx– град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____